

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiae, Speculum Disciplinae, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De diuersis affectibus quibus trahimur ad communicandum. Cap. LXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

ipsa perceptione vel post fortè minus deuotū se sentit quàm uellet: quia ex aliqua supradictarum causarum ratione solet illud euenire. Circa sacerdotes autē potest hæc forma teneri, ^{sacerdotes nec cōtinuè, nec nimis rarò sacrificās.} ut nec nimis rarò nec nimis cōtinuè celebrare, vel imprætermisè sacrā hostiam studeant immolare. Nimis enim cōtinuè celebrare aliquā uidetur notare irreuerentiā, cū vix aliquis tam deuotus sit, qui semper eadem deuotione ferueat, quòd semper cum debita reuerētia illud faciat, & cordis ardore, quin aliquādo reperiat quantulumcunq; quod eum impediāt. Nimis etiam rarò celebrare quāuis ex reuerentia aliquādo solet fieri & humilitate, tamē quandoq; torporem nutrit, quia minùs circumspectus est homo in omnibus, quasi nō indigere videatur sui custodia, cū nō proponit accedere ad mensam Christi. Humilitas etiā nō est vsquequaq; secura, quòd diu se subtrahat: quia sicut nō est dignus sæpe corpus Christi percipere, sic nec semel. Ideo eum nō recipimus quasi qui digni sumus: sed ut illo nos sæpe visitante & habitaculum cordis & corporis nostri subintrante magis ac magis digni efficiamur. Quò enim inroierit, Dominus benedicet: sicut olim domui Obed-edō benedixit propter arcam Dñi, in qua manna seruabatur. propter hoc uoluit Dauid eā reducere cū benedictione. Sap. Pro. ^{Sap. 3, 9} posui hanc adducere mihi, sciens, quoniā communicabit mecum de bonis suis. Quæ bona prætereo: quia in scripturæ pluribus locis inueniuntur.

De diuersis affectibus quibus trahimur ad communicandum. CAP. LXXVIII.

Diuersis autem affectionibus & intentionibus diuersi ad communicandum trahuntur vel ad celebrandum. Aliquos trahit amor

B b . 4

Dei,

Dei, vt dilectum sapius ad se inuitent, eumq̄
 in semetipsis delectabiliter amplexentur. Ali-
 quos propriæ infirmitatis intuitus, vt eū quasi
 medicum ad se vocent, per quem ab omni in-
 firmitate curentur. Aliquos cōscientia delicto-
 rum suorū, vt per eum quasi per hostiā placa-
 tionis ab omnibus peccatis expiati purgentur.
 Aliquos pressura alicuius tribulationis, vt per
 eum qui omnia potest ab omni aduersitate ci-
 tius liberentur & tutius protegantur. Aliquos
 desiderium alicuius gratiæ vel beneficij impe-
 trādi per eū, cui pater nil potest negare, pro se
 intercedentē. Aliquos gratiarū actio pro bene-
 ficiis diuinis, cū nil dignius habemus reddere
 Deo pro omnibus quæ nobis tribuit, quā ca-
 licem salutaris accipere, id est, ipsum Iesum.
 Aliquos laus & honor Dei & Sanctorum, cū
 non habemus maius quo possimus, Deum vel
 Sāctos pro sua dignitate venerari, quā Chri-
 stum immolare Deo Patri. Aliquos charitas &
 compassio proximorū, cū pro salute viuorum
 & pro requie defunctorū, nil efficacius inter-
 pellet quā sanguis Christi pro nobis effusus.
 Hoc est summū auxiliū nostrū cū oramus
 Deum: & illum intercessorem inuocamus, qui
 nos Patri reconciliauit, & semper interpellat
 pro nobis. Multis de orationis studio & virtute
 omissis, quæ studiosus melius orādo per expe-
 rientiam discet, hoc in fine dicendum, quōd
 omnia quæ orantes petimus sunt ista: Aut ora-
 mus pro malis quæ fecimus ignoscendis, aut
 pro malis quæ patimur amouendis, aut pro bo-
 nis quæ cupimus adipiscendis, aut gratias
 agimus pro acceptis vel promissis. Quæ nobis
 Dominus concedat adipisci, qui est benedictus
 in secula.

A M E N.